Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz

(Zsid.13,18)

Körlevél

2000 kiadás

40 különös évek

Szívélyesen üdvözlök minden igaz hív őt, Istennek valamennyi gyermekeit az egész világon, mindazokat akik mindent el tudnak hinni úgy amint a Szent Irás mondja, az ÚR Jézus Krisztus drága nevében a következő Igeverssel:

Mert állhatatos tűrésre van szükségetek, hogy Isten határozata beteljesedése után, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő és aki eljövendő, eljő, és nem fog magára váratni. (Zsid.10, 36-37).

Most vissza szeretnék tekinteni 40 eltelt évekre, ti. ennyi idő telt el a krefeldi missziói mű létrejövetele óta. A bibliában úgy tűnik, hogy a 40. számnak különös jelentősége van: több mint 50. szer fel találjuk jegyezve különböző összefüggésekkel. A vízözönkor 40 nap és 40 éjjel esett az eső (1Mózes 7,4). Mózes 40 éves korban indult először útnak az ő testvéreihez, az Izraelitákhoz (Ap.Csel.7,17-29). További 40 év eltelte után megjelent néki az ÚR tüzes csipkebokor lángjában (Ap.Csel. 7,30). Izrael gyermekei 40 évig vándoroltak ide-oda a pusztában (Józsúé 5,6). 40 évig kormányozta Dávid királyként az Izrael népét (2.Sám.5,4) úgyszintén Salamon is (1Kir. 11,42); 40 napig volt Jézus a pusztában, hogy böjtöljön és imádkozzon és utána kísértésbe lett hozva az ördögtől (Máté 4,1-11). Feltámadása után 40 napig találkozott az ÚR Jézus az ő tanítványaival és kioktatta őket Isten országát illetően (Ap.Csel.1,1-3).

Most összesen, életszakaszom különös 47szolgálati éveire tekintek vissza, mióta Isten országában szolgálok. Most jobban mint valaha, meg vagyok győződve arról, hogy az idő nagyon rövidre van szabva, amint a bibliában ma´r kétezer évvel ezelőtt ki lett jelentve: Akkor el fog jönni az, kit a mindenek helyreállításának idejéig be kell fogadjon a menny, melyről az ÚR

prófétáinak száján keresztül eleitől fogva szólott (Ap.Csel. 3,21)., az Ő ígéreteinek alapján (János 14,1-3 s.m.). Arra azonban, hogy az elragadtatást átéljük előfeltételek vannak adva, amelyek csak Istennel együtt járva teljesíthetők. Az idézett bibliaversünkben Isten akaratának végrehajtásáról van szó, amint írva áll: hogy miután Isten akaratát megtettétek, elnyerjétek az ígéretet. Isten akarata szükségszerűen nyilvánvalóvá kell legyen úgy személyes életünkben mint a gyülekezeti életünkben is, mert csak így nyugodhat Isten tetszése rajtunk úgy mint Énókon, aki példaszerűen elragadtatott (Zsid.11,5)). Mindent egybevéve most arra megy, hogy a menyasszony és a Vőlegény közötti viszony teljesen összhangba legyen Istennel és Isten igéjével. Ez az állapot gyakorlatilag csak úgy érhető el, ha Istennek minden egyes Szava magatartásunk által nyilvánvaló lesz.

Isten Fiáról úgy áll írva: A te akaratod teljesítését kedvelem (Zsolt.40,9). A mi URUNK így szól: Mert mindaz aki mennybéli Atyám akaratát cselekszi, nekem testvérem és anyám. (Máté 12,50). Ő így imádkozott a Getsemáné kertjében: Ne az Én akaratom, hanem a Te akaratod teljesüljön (Máté 26,36-42). Csatoljuk ehhez a mi imádságainkat is mert csakis Isten közvetlen akaratában szenteltetünk meg egyszer s mindenkorra a Krisztus Jézus testének egyszeri feláldozásán keresztül (Zsid.10,7-10). Emez egyetlen áldozatvitelét pedig azért vitte véghez, hogy mindenkorra bevégzettekké tegye azokat, akik az ő megszentelődésüket Őreá bízzák (Zsid.10,14). A Megváltó megszentelődése Isten akaratának feltétlen alárendelésében és tökéletes engedelmességében történt. Ezáltal lehetővé tette a megváltottak megszentelődését is, az Ő beszédében és az Ő lényében (János 17,14-19). Mi érezzük azt, hogy az idő nagyon komoly lett és elérkeztünk a menyasszony gyülekezetnek megígért visszaszolgáltatásának és az ő előkészítésének utolsó szakaszába.

ISTENNEK VEZETÉSEI

Ami engem illet, egész életemre vonatkozóan látom az ÚR kezét. Már 14 évesen naponta olvastam a bibliát. Lehet, hogy különösnek hallatszik, de valóban bensőm teljes kívánságából tettem. Az apám, aki egyúttal barátom és testvérem is volt a Krisztus Jézusban, prédikált és házi Istentiszteleteket is tartott velünk. Gyakran eljöttek a szolgáló testvérek hozzánk és ki-

használták az estéket, hogy bizonyos Igeversekről véleményüket/nézeteiket megbeszéljék. Számomra nem volt megengedve a véleménynyilvánítás ám közvetlen közelről odahallgathattam. Megtörtént olykor, hogy az egyik így szólt a másikhoz: ››Hogyan látod te a dolgot? Mi a te véleményed?‹‹ Ám én belém kezdettől fogva oda lett fektetve, felfedezni a valóság nyitját, a bibliai alapját. Evégett kutattam a párhuzamos Igehelyek után és arra kértem az Urat, hogy adjon világosságot. És Istennek legyen hála, hogy kezdettől fogva, mióta 1953-ban elkezdtem prédikálni, úgy vezetett az ÚR , hogy csak azt tanítsam, amit az Ő személyes jelenlétében is ki tudnák mondani és megállná a helyét úgy is ha Ő a jelenlevők között lenne. Ezt odaillően elmondhatom az eltelt 47 év időtartamára. Mint a hívők valamennyien, én is átéltem egy folyamatos szellemi fejlődést; nálam is bekövetkezett egy folyamatos szellemi felismerés, egy folyamatos világosság, ám mindig az Igazság beszédének a keretén belül. Isten törvényhatározatát és a bibliai tanításokat csak úgy prédikáltam amint érthetően az Igében láttam és amint kinyilvánítva kaptam. A sok ezer prédikációkban, amelyeket tartottam, még egy korrektúrát sem kellett elővegyek. A Szent Szellem vezetése és ihletése mindig tökéletes volt.

Tekintettel a hátralévő esztendőkre Isten országában, itt csupán némely csúcspontokat lehet megemlíteni. Branham testvér felhatalmazott és elhivatott szolgálata visszahelyezett valamennyiünket bibliai napokba, 1955 augusztusán először együtt átéltem, a Karlsruhe -ban tartott összejöveteleken és azonnal felismertem, hogy ott egy olyan ember áll az emelvényen, aki valósággal Istentől lett kiküldve. A prédikáció után imádkozott mindazokért akik életüket fel akarták szentelni Istennek, azután pedig előre hívta a betegeket. Saját szemeimmel láttam és saját füleimmel hallottam miként mond el részleteket az illetékesek életéből, olyan dolgokat amelyeket semmiként nem tudhatott előre; azonnal tisztában voltam azzal, hogy itt megismétlődik az, ami a Jézus Krisztus szolgálata folyamán a Messiás ismertetőjele gyanánt ment végbe. Honnan ismersz engem - kérdezte tőle Nátánáel. Jézus a következő Szavakkal adott feleletet néki: Mielőtt Fülöp hívott volna, láttalak ahogy a fügefa alatt voltál (János 1,48). A Samáriai asszonyhoz így szólt: ›mert öt férjed volt és akid most van, nem férjed…‹ Uram! - mondta neki az asszony -, látom, hogy próféta vagy… Tudom, hogy Messiás jön – mondotta neki az asszony –, akit Krisztusnak

mondanak. Ha az eljön, mindent tudtunkra fog adni. Én vagyok az –szólt neki Jézus –, aki veled beszélek. (János 4, 17-26).

Már az első összejövetel után vágyódtam rá, Istennek ezen emberét személyesen megismerni és beszélni vele. Evégett már a következő reggel útnak indultam, még 8.00 óra előtt az ő szállodájához és a recepciónál érdeklődtem holléte felől. Miközben kérdezősködtem, máris felelt az alkalmazott: ›További információra nincs szüksége Rev. Branham és munkacsoportja éppen most jön be amott. Megfordultam s láttam, amint Branham testvér a recepció irányába jön, röviddel előttem megállt, reám mutatott és így szólt: ›Te egy prédikátora vagy az Evangéliumnak.‹ Azután balra mutatott és tovább folytatta: ›Ott a bejáratnál áll a feleséged.‹ Mélyen meghatva és lenyűgözötten köszöntöttem és beszélgettünk egymással. Ettől a pillanattól fogva meg akartam ismerkedni az ő szolgálatával is közelebbről. Már mindig is óhajom volt, egy Istentől küldött embert megismerni, aki találkozott Istennel és Őt személyesen is ismeri.

1958 júniusán meglátogattam a ›Voice of Healing‹ - konferenciát, amelyet Rev. Gordon Lindsay Dallas, Texas, USÁ -ban szervezett meg és ahol Branham testvér főszónok gyanánt volt bejelentve. A számos többi Evangélistákhoz képest, összehasonlítva velük észrevettem, hogy ez az egyszerű és alázatos ember kivételt alkot és felismertem, hogy éppolyan egy próféta és egy közvetlen Istentől küldött ember mint Keresztelő János is volt. Itt is éppúgy megmondta Branham testvér az embereknek, akik az ország különböző városaiból imádság végett hozzá jöttek, milyen szükségben vannak és milyen betegségben szenvednek, sőt megnevezte a helyiséget is, utcát, házszámot ahol laktak és még sok más egyebet is. Ez kieszközölt a résztvevőkben egy olyan megerősített hitet, hogy helyben meggyógyultak, sőt még a vakok is visszanyerték szemük világát. Itt valóban megismétlődött azon prófétikus szolgálat, mint a mi URUNK esetében is ember Fia gyanánt. Hiszen az ÚR Jézus így mondotta a János 5,19-20 -ban: Bizony, bizony azt mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet magától, hacsak azt nem látja, hogy az Atya valamit cselekszik, mert amiket az cselekszik, azt teszi hozzá hasonlóan a Fiú is. Mert az Atya …mindent megmutat neki, amit Ő tesz. Éppen így Branham testvér is tudtul tudta adni a látomások alapján az emberek legtitkosabb gondolataikat is. Ő egy olyan üzenetről beszélt amelyet el kell juttasson Isten népének.

Most már meg akartam tudni, mit hisz és tanít , mert hiszen szemeimmel láttam, hogy vele volt az Isten. Igy meghagytam címemet, hogy a hangszalagra felvett prédikációit közvetlenül hozzám küldhessék, de még ott a helyszínen kerestem a személyes beszélgetést vele. Beszélgetésünk végén, ott Dallas -ban, - így fordult hozzám: ›Te vissza fogsz térni Németországban!‹ Számomra ez felfoghatatlan volt, végül-is 1956 -ban kivándoroltam feleségemmel együtt Kanadába és még álomba sem jutott volna eszünkbe, valaha is visszatérni szülőföldünkre. Mégis már 1958 augusztusán, az ÚR közvetlen utasítása alapján, amelyet még egyszer megerősített újra visszatértünk Németországba. Egyelőre azokban a gyülekezetekben prédikáltam, amelyeket már előzőleg is ismertem.

1959 októberén történt, amikor-is a körzeteken felüli vezető a Krefeldi gyülekezetben, amelyben apám és én is prédikáltunk, figyelmeztetett William Branham tanításától. Ez azzal a következménnyel járt, hogy ott már nem voltunk szívesen látottak és az Igehirdetésnek korlátokat szabtak. Erre fel néhányan a testvérek közül visszahúzódtak. Ezekhez tartozott a mi családunk is. December végén létrejött egy imakör, amelyben hangszalagokról lefordítottam Branham testvér első prédikációját. A 12 - 15 testvérekből összetevő kicsiny házi csoport célkitűzése kezdettől fogva világosan a ›Sola Scriptura‹ volt — úgy a hit életben mint a tanításban egyedül a szent Irás jött számításba. Isten megajándékozta az új kezdetet kegyelemmel és gondot viselt ezentúl egy folytatólagos gyarapodásról, fejlettségről és az örökkévalóságra való sok gyümölcsről. Csakhamar bérbe vettünk egy 70 személyt befogadó termet, azután egyet 120 ülőhelyekkel, azután pedig egyet 250 -el, amíg 1973 -ban az ÚR közvetlen utasítására megvásároltunk egy ingatlant és felépítettük a saját kápolnánkat amely több mint 600 személynek ülőhelyekkel biztosít

Nagy háládatossággal meg szeretném említeni, hogy a gyülekezetben még ma is 40 év eltelte után ugyanazon testvérek Leonhard Russ, Paul Schmidt, Alfred Borg, Reinhold Illing és a testvérem Helmut, kik kezdettől fogva az ÚR munkája mellett állottak, ugyanazon szolgálatokat és feladatokat gyakorolnak első naptól fogva. Ez nem csak csodával határos, hanem egy valóságos csoda. Mert amint a tapasztalat tanítja, nem kevés azon testvérek száma, akik hamarosan önállóak lesznek, a legtöbb esetekben avégett, hogy bebizonyítsák, hogy ők is össze tudnak toborozni embereket maguk köré és a pásztor szerepét is jól tudják játszani.

Isten minden adott körülmények között őrködött az Ő szava, az Ő szolgái és az Ő népe fölött. Ilyen testvérek jutalma, akik önzetlenül szolgálnak az ÚR -nak nagy lesz. Isten megáldja az együttműködésre odaszánt hűséget. Az egyik ültet, a másik öntöz Isten pedig az, Aki gyarapodást és növekedést ad. (1Kor.3,5-9).

Russ testvér volt az, aki mind az évek folyamán az Istentiszteleteket vezette, prédikátor és gyülekezeti vén gyanánt; társa Schmidt testvér hasonlóképpen a gyülekezet véneként, aki szintúgy a helybeli gyülekezet szolgálatában áll, de ugyanakkor missziói munkát is végez, különösen a hajdani Szovjetunió országterületein. Soha nem fogom elfelejteni azon estét: Akkor még a Luisen-utcában laktunk és a Hubertusz utcában tartottuk az összejöveteleinket, amikor az ÚR parancsoló hangon így szólt hozzám: ÉN SZOLGÁM, AVASSAD FEL NEKEM LEONHARD RUSST A GYÜLEKEZET VÉNJEKÉNT ÉS ÁLLÍTSAD OLDALÁRA PAUL SCHMIDT -ET, MERT ERRE JELÖLTEM KI -ÔKET! Ezt pontosan szó szerint adtam elő. Az ezt következő összejövetelen a gyülekezet mindkét testvért egyhangúan elfogadta és kézrátétel által a gyülekezet véneiként fel lettek avatva. Borg és Illing testvérek szemmel tartják az elöljárói feladatokat kezdettől fogva, hasonlóképpen testvérem Helmut. Úgyszintén a többi testvérek valamennyien, akik később csatlakoztak a gyülekezethez évek óta megtalálták helyüket a gyülekezetbe és a missziói munka területén is.

A mi rendeltetésünk abban áll, hogy az ÚR -nak rendelkezésére álljunk, hogy a gyülekezet által Isten érvényesíteni tudja az Ő művét, amint írva áll: Amíg nappal van, annak munkáin kell dolgoznunk, aki engem küldött; eljön az éjszaka amikor senki nem munkálkodhatik. (János 9,4). A kegyelem ideje végén, az örök hűséges Isten olyan csodálatos módon beavatott a végidőre vonatkozó tervébe. Valóságosan egész tudatosan lehetségessé teszi számunkra az Üdvtörténelem utolsó szakaszát együtt átélni. Amilyen bizonyos az, hogy a Jézus Krisztus első eljövetelekor kizárólagosan csak a kiválasztott hívők ismerték fel és élték át a bibliai próféciák beteljesedését, olyan bizonyos az is, hogy most ez utolsó generációban, a Jézus Krisztus második visszajövetele előtt is, hasonlóképpen csak a kiválasztottak ismerik fel és ekként átélik a bibliai próféciák beteljesedését. Következetesen megmarad amellett, hogy sokan vannak a hivatalosak, de a kiválasztottak száma nagyon csekély (Máté 22,14). Hasonlóképpen meg van az is írva: Ugyanígy az isteni kegyelem kiválasztása szerint, a mai időben is hagyott maradékot Isten… Izráel azt, amit keres, nem érte el az ő

összességében; a kiválasztottak ellenben elérték (Róma 11,5-7). Ugyanez igaznak bizonyul a nemzetekből való gyülekezetre is. Valamennyi nominális hívőknek megvan a saját vázlatuk a bizonyos gyülekezet vagy misszió műsorához odaillően, amelyekhez odatartoznak. Ám Istennek igazi gyermekei, az ígéret gyermekei (Gal. 4,28), ők felismerik a kegyelem meglátogatásának idejét és átélik mindazt amit Isten megígért.

ISTENI HATÁROZAT

Az ÚR Isten úgy határozta, hogy az Ő szolgái közül, nekem mint a legcsekélyebbnek világszerte nagy osztályrészem lehessen az Ige igaz hirdetésében. Hogy mit láthatott Ő énbennem nem tudom, valószínűleg azt, amit Ő maga helyezett el belém, mert magamtól nem hoztam Néki semmi hasznavehető jellemiséget a világra. Az Ő szuverén, befolyásolhatatlan működése folytán tetszett az ÚR Istennek engem 1962 április 2-án egy közvetlen küldetésben részesíteni, hasonló módon amint prófétákat és apostolokat is részesített, Isten Szavahihetőségének ugyanazon igaz volta szerint. Mint Pál apostol úgy én is, tanúságot tehetek elhivatottságomról és küldetésemről. Ő meg tudta adni pontosan, és Istennek legyen hála én is meg tudom adni ugyanúgy –, hol és mikor történt, fel tudta sorolni szó szerint a részleteket. Sőt számomra még annak is jelentősége van, hogy megemlítette és kiemelte, hogy elhivatottságát az ő héber anyanyelvén közölte vele a feltámadott és megdicsőült URUNK (Ap.Csel.26,14). Ugyanazzal a bizonyossággal tanúsítom én is, miként hallottam a mi feltámadott URUNK fenséges, mindent átható, erős hanggal rendelkező hangját, éspedig a saját német anyanyelvemen: ÉN SZOLGÁM, ERRE A VÁROSRA KISZABOTT IDŐD NEMSOKÁRA LEJÁR. MÁS VÁROSOKBA FOGLAK KIKÜLDENI, AZ ÉN SZAVAMAT HIRDETNI. A szózat fentről, jobb oldalról jött. Erőtlenül összerogytam és bal felé estem arcommal a földre. Pál apostol is a földre bukott (Ap.Csel.9,4). A következő pillanatban ki lettem emelve a testemből, mármost más dimenzióból láttam, amiként ott álltam a helyiségben, kezeim előttem lefelé odanyújtva, amint e szavakat mondtam: „Uram, nem fognak hallgatni énreám. Megvan mindenük nagy bőségben, az életük csupa dinóm - dánom.“ Az ÚR azonban így felelt: ÉN SZOLGÁM, ELJÖN AZ IDŐ, AMIKOR HALLGATNI FOGNAK REÁD. GONDOSKODJATOK TÁPLÁLÉKRÓL ÉS ÉLELMISZERRŐL. MERT ELJÖN AZ IDŐ, AMIKOR NAGY LESZ AZ ÉHÍNSÉG. TE

PEDIG ÁLLJ A NÉP KÖZÖTT ÉS OSZTOGASSAD AZ ELEDELT. Az utolsó Szavak e mennyei elhivatottságból így hangzottak: ÉN SZOLGÁM NE ALAPÍTS HELYBELI GYÜLEKEZETEKET ÉS NE ADJÁL KI ÉNEKESKÖNYVET. MERT EZEK A DENOMINÁCIÓK ISMERTETŐJELEI. Ebből a tanúvallomásból minden szó olyan igaz, mint Pál apostolnak valamennyi ismertetett elhivatottsága a Bibliából. Senki nem képes átérezni, milyen isteni tökéletességgel jár egy ilyen közvetlen, személyesen az ÚR --tol kapott parancs. Utamba állhatna az ördög, és az egész pokol hadserege reám vethetnék magukat; az isteni döntvényen és az átélt tapasztalatokon, ez az örökkévalóságban nem változtatna semmit.

1961 -ben aztán elérte a hideg háború az ő tetőfokát, beszámítva a Kuba válságos helyzetét is. Az SzSzKSz (Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége) államfője, az SzKP (Szovjetunió Kommunista Pártja) főtitkára, Nikita Chruschtschow cipőjével a szónoki emelvényre ütött az ENSZ plénumán és ismételten ezt kiáltotta: „Egy közös nevezőre mi soha el nem jutunk. Soha nem fogunk egyetérteni.“ Aztán a Brandenburgi kapu előtt Berlinben, szemtől szembe álltak az orosz és az amerikai páncélkocsik és John F. Kennedy így nyilatkozott: „Berlinből egy példaképet csinálok. Augusztus 13 -án aztán, hozzá fogtak az orosz katonák felépíteni a Berlini falat. Országunkban olyan nagy volt a politikai feszültség, mint 1948/49 -ben a Berlin-blokádkor. Evégett az volt a benyomásom, hogy valamilyen katasztrófa alapján, amely országunkat érintheti, hasonlatosan a háború idők végéhez, amikor-is beállt egy természeti éhínség, úgy-hogy valóban beraktároztuk magunkat bőven földi eledelekkel. Ám a napok, hetek, hónapok elteltek anélkül, hogy valamilyen katasztrófa beállt volna. Én kétségtelenül egy nagy bensőszükség-állapotba jutottam, mert bejelentettem az éhínséget, úgy amint az ÚR -tól kaptam mondva. Nem akartam tovább prédikálni, Sőt kétségbeesetten ezt mondtam az ÚR -nak. „Ha nem adsz feleletet nekem, akkor vedd el életemet.“

Utána eszembe ötlött, átrepülni Branham testvérhez az Egyesült Államokba. Általa, úgy reménykedtem, feleletet fog majd adni az ÚR . És Istennek legyen hála, valóban úgy is történt: 1962 dec. 2 -án egy asztalnál ültem Branham testvérrel, Banks Woods testvérrel és Fred Sothmann testvérrel. Branham testvér érdeklődött Németország és a Svájc szellemi hogyléte felől és hogy hisznek-e az emberek Isten üzenetének. Erwin Müller és Adolf Guggenbühl után kérdezett. Dr. Adolf Guggenbühl Zürichből, szervezte meg az összejöveteleket Müller testvérnek is Karlsruhe -ban. Beszélgetésünk

elhúzódott hosszabb ideig. Én mind türelmetlenebb lettem, végül-is bennem csak egy kérdés égett, éspedig az ÚR hozzám intézett szavait illetően. Végül-is megszólaltam: „Branham testvér, nekem valami különös dolog van a szívemben és meg szeretnélek kérdezni téged efelől.“ Abban a pillanatban felemelte valamennyire jobb kezét és ezt kérdezte tőlem: „Frank testvér megmondhatom neked mi dolog végett vagy te ma itt? Az ÚR -nak volt szava hozzád. Elmondhatom neked mit szólt az ÚR hozzád?“ Ekkor megismételt minden mondatott szóról - szóra abból, amit nekem az ÚR 1962 április 2 -án napfeljöttekor parancsolóan mondott. Én teljesen el voltam kábulva, minden továbbiak nélkül elállt a szavam. Aztán tovább folytatta: „Frank testvér te félreértetted azt amit az ÚR neked mondott. Te úgy vélted, hogy természeti éhínség előtt álltok és ennek alapján beraktároztátok magatokat természetes élelmiszerekkel. Ám az ÚR az Ő Szava után való éhséget fog bocsátani és az eledel amit neked el kell raktároznod, Istennek ez időre vonatkozó Szava, amit az ÚR ez időben kinyilatkoztatott, ez pedig megtalálható valamennyi prédikációkba, amelyek fel lesznek véve hangszalagokra.“ Még hozzá fűzte a következő szavakat is: „Várj a kiosztással addig, amíg megkapod az eledel hátralevő részét is.“ Ezt nem értettem meg, pillanatnyilag azonban nem tudtam bővebb magyarázatot kérni; ez később elszomorított. Honnan sejthettem volna akkor, hogy Branham testvért, miután 1963 márciusában a Jelenések könyvében található hét pecsétről prédikált és még további jelentős témákról, mint pl.: „Házasság és Elválás“, már 1965 decemberén, tehát csak három évre rá, hazaszólítja az ÚR az élők sorából. Végül-is Branham testvér reám tette kezeit, igen átkarolt és imádkozott értem.

Én mindmáig nagyon hálás vagyok a kapott utasításokért, mely számomra ugyanakkor egy bebizonyosodás is volt; ettől kezdve szolgálatomat kettős módon teljesítettem, úgy amint parancsolatban is kaptam. Egyrészt utazóként országból országba és városról városra, hirdetve az Isten országáról szóló üzenetet. Másrészt átfordítottam a Branham testvér prédikációi közül több mint 200 -at német nyelvre, hiszen ez időre, ő volt Istennek elküldött követe — és gondoskodtam afelől, hogy sok számos nyelvekre át legyenek fordítva a prédikációk; ezen a módon adtam át Isten népének a szellemi eledelt — az ígéretekben hátrahagyott és kinyilatkoztatott Igét.

Kizárólagosan az én kezdeményezésemre lettek a Branham testvér prédikációi azután brosúra formában nyomtatva és kiadva, amelyek az ő hazameneteléig csak hangszalagokra lettek felvéve. Ha nem hívtam volna össze következőnap, Isten emberének eltemetése után, Roy Borders, Pearry Green, Lee Vayle és több testvéreket és nem mondtam volna el nekik, mit parancsolt az ÚR és hogy most már, mi legyen a következőlépés, soha nem hallott volna a világ Isten ez időre vonatkozó utolsó üzenetéről, annál inkább el lett volna temetve az üzenet Isten küldött emberével együtt. Ám Isten, kinek mindenek felől tudomása van, mindenről jó előre gondoskodott. Woods és Sothmann testvérek tanú gyanánt igazolták ott a Branham testvérrel való találkozásomat. Minden továbbiakról maga Isten gondoskodott és már jó előre adott megfelelő utasításokat, úgyhogy az állítólagos végből, végeredményben egy új kezdett lett.

Az Egyesült Államokból lévő testvérek, akik Branham testvér körül voltak, kivétel nélkül mindnyájan várták az ő feltámadását, evégett a temetés is folyvást el lett halasztva egész 1966 húsvétjáig. A temetőben még akkor is majdnem 2 órán át állandóan énekelték a „Higgyél csak, higgyél csak“ kórust, mielőtt a koporsót végül csak leeresztették a sírboltozatba. Én nem tudtam velük együtt énekelni, hanem keservesen sírtam és imádságban Istennel az én URAM -mal beszéltem. Amint este a szálloda szobámba érkeztem egyszerre csak nagyon mély béke árasztotta el a lelkemet. Úgy éreztem magamat, mintha valamennyi teher egyszerre le lett volna véve rólam, mintha át akarta volna változtatni az ÚR fájdalmamat örömre, és szívemben megszólalt egy hang: „Most elérkezett a te időd, az eledelt kiosztani.“ Erre-fel összehívtam a következőreggel a testvéreket, ama sorsdöntő beszélgetésre. Roy Borderes átvette a felelősséget a nyomdászat – és a Branham testvér prédikációinak nyilvánosságra hozatalát illetően.

A GYÜLEKEZET MINT KIINDULÓ PONT

Én hálás vagyok Istennek a szülőföldi gyülekezetért Krefeldben, amely kezdettől fogva osztja velem a megbízatást és mindazokért akik hozzá tartozóknak érzik magukat. Az isteni utasításhoz igazodva, nem alapítottam egyetlen egy helybéli gyülekezetet sem, semelyik városban legyen az bárhol a világon. Az én feladatom abban áll, Isten valamennyi gyermekeinek, akik

a legkülönbözőbb gyülekezetekbe szét vannak szóródva, az Igét hirdetni. Ismert tény az is, hogy minden vallásfelekezet saját énekeskönyveket adott ki, jellemezve így az ő konfessziójukat. Én tudok énekelni minden énekeskönyvből, személyesen azonban nem adhatok ki énekeskönyveket. Amint Branham testvér világosan és érthetően mondotta vala, az utolsó ébredésből nem származik egy további új szervezett hitfeleket, vagy irányzat, hanem a menyasszony gyülekezet jön elő belőle.

A Pál apostol elhivatottságáról háromszor kapunk tájékoztatást az Apostolok Cselekedetei könyvében különböző összefüggésekben. Ő nagyon fontosnak tartotta, az ő isteni küldetését újra és újra kihangsúlyozni, mert egyedüli igazoló okmánya, a szolgálatra való megbízatása volt, és valamennyi leveleiben annak mutatkozik be, ami tulajdonképpen volt is: Jézus Krisztusnak egy apostola, tehát az Ő közvetlen küldötte. Ez tartalmilag magába foglalja a feladó létezését, aki megbíz valakit, a különös üzenetet tudniillik a feladó hírét közhírré tenni. Ezzel összefüggésben, Jézus Krisztus rabszolgájának jellemzi magát: „Én Pál Jézus Krisztusnak rabszolgája, elhivatottság által apostol gyanánt különválasztva, Isten evangéliumának hírdetésére…“ (Róma 1,1). Ezzel pedig nem önmagát, hanem az ő szolgálati megbízatását egészen felül állította. Az ő rendeltetése abban állt, Isten teljes törvényhatározatát, közhírré tenni (Ap.Csel. 20,27). Szolga és tanú gyanánt, feladata abban állt, az ő fejtegetéseivel az emberek szemeit megnyissa (Ap.Csel.26,16-18). Ő kinyilatkoztatást kapott Istennek a Jézus Krisztusban való titokzatosságáról; Krisztus és a gyülekezet, és minden további titokzatosságokról, beleértve az igazi hívők halandó testük átváltoztatását is és a Jézus Krisztus megjelenésével kapcsolatos elragadtatásunkat is (1.Kor.15,1; 1Thess. 4 s.m.). Az ő rendkívüli hivatása, kapcsolatban állt a különös tanszerű szolgálattal a Jézus Krisztus gyülekezetéért.

Ő egy szeplőtlen szüzet akart Krisztus elé vezetni, aggálya volt azonban, hogy a gyülekezetet éppúgy el lehet szédíteni, mint Évát annak idején (2Kor. 11,2-3). Mégis belekapaszkodott abba a hitbe, hogy az ÚR az Öveiről gondot visel, „…hogy majd megdicsőülve állítja önmaga elébe az eklézsiát, hogy azon ne legyen szenny, folt, ránc, vagy valami efféle hiba, jobban mondva úgy, hogy szent legyen és kifogástalan“ (Efézus 5,27). A Titushoz írt levelében betekintést ad az apostol az őszívében, az ő elhivatottságának és küldetésének igazi céljára, amely Isten kiválasztottainak hitre-vezetésében és az igazság felismerésében állt. „Én Pál, Istennek egy rabszolgája és

Jézus Krisztusnak egy apostola, az Isten kiválasztottainak hitéért és az istenfélelemmel megegyező igazság felismeréséért. Ez a felismerés az örök élet reménységén alapul, melyet az örök korok előtt megígért a Szavahihető Isten — aki Igéjét az igehirdetésben az ő saját időpontjában láthatóan kijelentette éspedig abban az igehirdetésben, mellyel a mi megmentő Istenünknek rendelkezése engem bízott meg…“ (Titusz 1, 1-3). Ez az aláírás: „Isten megbízásából munkálkodva“ érvényes még ma is.

William Branham egy hasonlatos elhivatottságról tanúskodhatott, ő visszautalhatott Istennek egy közvetlen utasítására, amelyet 1946 május 7. kapott. Ő volt a Malakiás 4,5 alapján megígért próféta, akinek fel kellet lépnie Istennek nagy és félelmetes napja előtt, a Keresztelő János próféta mintaképe szerint a Malakiás 3,1 alapján. Az ő szolgálatán keresztül lenne minden visszahelyezve az ő eredeti állapotába, Isten gyermekeinek szívét pedig ráfordítja az apostoli atyák hitére, újra az első keresztén, a Keresztelő János próféta mintaképe szerint a Malakiás 3,1 alapján. Az ő szolgálatán keresztül lenne minden visszahelyezve az ő eredeti állapotába, Isten gyermekeinek szívét pedig ráfordítja az apostoli atyák hitére, újra az első keresztények szívéhez (Malakiás 4,5- 6; Máté 17,11 s.m.). Ő volt az, akinek az ÚR leleplezte, hogy miben is állt tulajdonképpen a bűneset, és mint Pál apostolnak néki is fel lett tárva az együttes megváltási terv. El lehet mondani az igazságnak megfelelően, hogy Isten a mi nemzedékünkben leleplezte az Ige minden titkait, elkezdve a Mózes első könyvétől a bibliának utolsó könyvének utolsó fejezetéig; az elveszett igazságokat mind tudtul adta. Most újra elmondhatjuk, hogy Istennek minden egyes szavából élünk és az elrejtett mannából táplálkozunk. Az elején Pál apostol vetette az alapot és most a kegyelem idővégén Branham ugyanazt tette. Pál Istentől beállított apostol és tanító volt és ő maga, Isten munkatársának vázolja magát (1Kor. 3,9-11; 2Kor. 6,1), mint aki Krisztus helyett jár követségben (2Kor. 5,16-21). Ugyanez elmondható Branham testvérre vonatkozóan is, aki ugyanúgy tanított és ugyanazokat cselekedte. Az 1.Kor. 4-ben emlékezteti Pál apostol a hívőket mint „Isten sokrétű titkainak sáfárait.“ A néki tudtul adott és leleplezett tanítás és praxis, az újtestamentumi gyülekezetre vonatkozóan, még ma is egyedüli érvényes mintakép Isten előtt. És csak ami ezzel pontosan — a legkisebb eltérés nélkül — összeegyezik, csak annak lehet eredetét Istenre visszavezetni és ez az Ige szerinti hit. Hogy nekem is ilyen elhivatottságban lett részem, nem tagadhatom

semmiképpen le. Ellenkezőleg: Ezzel ugyanolyan felelősséget hordozok magamban, mint Istennek valamennyi emberei én előttem.

A BIBLIA IGAZOLÁSA SZERINT

Már a hetvenes évek elejétől fogva, nemcsak Jeffersonville USA -ból lettek szétküldve a Branham testvér angolul tartott igehirdetései, hanem a Don Bablitz vezetősége alatt, Edmonton —Kanadából is. Ott tett látogatásom folyamán 1975 júliusában történt, hogy eljött hozzám és tudósított afelől, melyek azon országok, amelyek el vannak látva irodalommal és kazettákkal és mennyire ámulatba ejtő, hogy követségben járva az utolsó üzenetet kiviszem az egész világra. Aztán így folytatta: „Frank testvér, a Branham testvér szolgálata megtalálható a bibliában. Hogyan áll ez a te szolgálatoddal. Avagy indokolva van-e ez is a bibliában?“ Én soha nem gondolkodtam efelől és csak így válaszoltam: „Hagyd abba az efféle beszédet és ne folytasd!“ Visszautasítóan még hozzáfűztem: „Hogyan legyen az én szolgálatom a bibliában megtalálható?“

Ám a következő nap, kora reggel, épp kezembe vettem a bibliát, hogy olvassak belőle, hallottam az ÚR ugyanazon hangját: „ÉN SZOLGÁM, A MÁTÉ EV. 24. FEJEZETÉNEK 45. VERSE ALAPJÁN, ARRA RENDELTELEK EL, HOGY IDEJÉBEN KIOSZTOGASD A TÁPLÁLÉKOT.“ Számomra ez időpontig, a Máté ev. 24. Fejezete az a részlet volt, amelyben az ÚR legfőképpen a végidőről tudósít, háborúkról, földrengésekről, éhínségről, hamis prófétákról és álnok Krisztusokról, valamint Izráelről mint fügefáról amely nedvdússá válik. Számomra nagy volt a meghatás, midőn szemeim közvetlenül az említett helyre terelődtek és elolvastam a 45 -től 47 -ig terjedő verseket. „Ki bizonyul hát eszerint hűséges és eszes rabszolgának? akit az ő URA az ő szolga-személyzete fölé állított, hogy azoknak a maga idejében kiossza a táplálékot? Boldog egy ilyen rabszolga , a kit az ő URA az ő visszatérésekor ebben a munkában talál. Bizony azt mondom nektek, minden vagyona fölé fogja őt helyezni.“ Ez egy Irás-szerinti kinyilatkoztatás volt, számomra az ÚR -tól egy közvetlen utalás, végül-is ha ez a befejezéséhez közeledőszolgálat nem lenne bibliai ígéretre alapozva, persze hogy nem lenne semmiféle üdvtörténeti jogszerűsége, semmilyen létezési jogosultsága.

Ha tovább olvassuk a Máté ev. 25. Fejezetét feltűnik az, hogy ott a Vőlegény eljöveteléről van szó. Ám a Vőlegény visszajövetele előtt szükségszerűen fontos, hogy a biblia eredeti tanításai újra megalkuvás nélkül közhírré legyenek téve az ő teljességükben. Miután a prófétikus szolgálat által minden vissza lett szolgáltatva, most tanszerűen rendbe hozva, minden át kell legyen adva az ÚR szolgálatájában állóknak. Ez pedig az „IGY SZÓL AZ ÚR " az Ő Igéjében. Az idők végén újra helyre lesz állítva az isteni rend. Valamennyien készek hallgatni arra, mit mond a Szellem most a gyülekezeteknek, mindezek Isten kinyilatkoztatott Szavát hallják. És mindazok akik elfogadják, hitbéli engedelmesség által, bizonyíték alá állítják. Ezzel pedig az ő tulajdon üdvösségüket szolgáló rend alá állítják magukat, bemenetelük lévén aztán a szentek szentjébe, felfrissülve örvendeznek az Ő szent házának bőséges javaiban. Hiszen az ÚR már az Ámos 8,11 -ben előre megjövendölte a szellemi éhséget, ti. az Isten Szava után való sóvárgást. Ő előrelátóan gondoskodott arról, hogy rendelkezésre álljon a friss manna, úgy-hogy az Övei bővelkedjenek és az ígéret szava ez időre vonatkozó ereje folytán szellemi életben bővölködjenek.

KÉT FEJEZET

Az elmúlt 40 évet 1960 és 2000 között két szakaszba lehet osztani, miközben a hatvanas és hetvenes évek önmagukban egy különös felépítési és növekedési fázisra utalnak, úgy a helybéli gyülekezetet illetően mint a missziói munkát illetően is.

Első missziói utazásokra Európán kívül, már 1964 -ben vállalkoztam, amelyek a Közel-Keleti országokba és Indiába vezettek. 1966 -ban meghívtam Rev. Pearry Green -t Tuson USA -ból, aki szem- és fültanúként néhány városokban az NSZK -ból, valamint a szomszédos országokban, hatalmas tanúvallomásokat adott Branham testvérről és az ő szolgálatáról. Ettől fogva beutaztam a Nyugat-Európai országokat, hirdetve a Jézus Krisztusról szóló fenséges Evangéliumot, tekintettel a végidőre. Nemsokára megkaptuk a nyomtatott prédikációkat is, amelyeket lefordítottunk és fűzött brossúrába köznyilvánosságra hoztunk. 1968 és 1978 között a Luxemburgi rádió, minden vasárnap reggel kisugározta, az általam tartott húszperces Ige megtekintési előadásokat az európai ország-területekre. Igy elértem úgy az

NDK lakosságát, valamint a németül beszélő néprétegeket a határos országokból is.

1968 -tól lehetőségem nyílt, még ha az akkori körülmények nagy mértékben veszélyesek is voltak, a Kelet-Európai országokba utazni, ahol különböző gyülekezetekben szólhattam az Igét. Moszkvában úgy irányította a mi hűséges URUNK a hetvenes években, hogy a Baptista Szövetségének elnöke, így szólt hozzám: „Frank testvér, mi átvesszük érted a felelősséget a hatóságokkal szemben és nyíltan prédikálhatsz bárhol, ahol csak az ÚR ajtót nyit neked országunkban.“ Ott ugyanis, akkor még szükséges volt egy rendőrségi engedélyt szerezni külföldi szónokoknak. Ha be akarnák számolni minden egyes részletről, minemű vezetésben és milyen csodálatos módon megóvott az ÚR valamennyi határátlépéseknél, valamint a keleti országok ott tartózkodása idején, valamennyi évek folyamán, a Kelet és Nyugat álláspontok éles szembekerülése idején az 1989 -es év fordulópontjáig, egy egész könyvet lehetne írni felőle! 1968 -ban, a Varsói szerződés csapatainak bevonulásakor Csehszlovákiába, betű szerint az orosz páncélkocsik közzé kerültem, akiket azelőtt megelőztem Prágában, a Lengyel határ felé vezető úton. Hányszor meg voltam rakva kazettákkal és irodalommal és ha csak egyszer is megtalálták volna nálam, egy lábammal már a börtönben lettem volna!. Akkor még minden egyes Kelet-Európai országban el volt tiltva a kereszténYi irodalom terjesztése vagy bibliával beutazni. Végül-is Prágában és Berlin keleti részén már elfogató parancs -al kerestettek. Ám az ÚR keze minden helyzetben velem volt. Amikor Kelet-Berlinben egynéhány órára le lettem tartóztatva, mert egy film-vetítőgépet és Branham testvérről egy filmet találtak a csomagomba, a felügyeleti kamerák célja révén, egy primitív egyágyas magánzárkában is biztonságban éreztem magamat. A következő kihallgatás folyamán bátorságot kaptam az ÚR -tól őszintén tanúvallomást tenni. Megváltómat és elhivatásomat mint Pál apostol, magas és alacsony rangúak előtt, mindenütt és minden helyzetben tanúságot adtam és az ÚR mindig velem volt. Ilyen módon, a havonkénti missziói utazásokon keresztül, a rádió-közvetítésen keresztül, továbbvezette az ÚR az Ő művét, számtalan azon emberek száma akik világszerte áldásban részesültek, megváltattak és szabadulást nyertek és nem kevés azok száma sem akik testileg is meggyógyultak.

Ami személyemet illeti, úgy az 1968 -tól 1978 -ig terjedő évek, különös jelentőséggel bírnak, egy olyan időszak, amelyben majdnem zavartalan

közösséget élveztem az én Istenemmel. Jó néhányszor hallhatóan utasítást kaptam az ÚR -tól az Igehelyek felől, amelyekből prédikáljak: „ÉN SZOLGÁM, ÁLLJ AZ ÉN NÉPEM ELÉ ÉS OLVASD AZ IGÉT…“ Éppen így több közvetlen utasításokat is kaptam, ami másokra, akik szorultságban voltak vonatkozott, vagy önmagamra vonatkozóan is. Vonatkoztatással egy testvérnőre a következő utasítást kaptam: „ÉN SZOLGÁM, MENJ EL ODA ÉS SZÓLD AZ IGÉT…“ A csoda helyben megtörtént! Egy másik alkalommal azt parancsolta az ÚR , egy súlyos beteg testvérre vonatkozóan: „ÉN SZOLGÁM, INDULJ ÚTNAK HOZZÁ, VEDD MAGADHOZ A VÉNEKET ÉS OLVASD FEL NEKI AZT AZ IGESZAKASZT, AMELYET ÉZSAIÁS PRÓFÉTA EZÉKIÁSHOZ INTÉZETT.“ Ebben az esetben is megerősítette az ÚR az Ő Szavát egy közvetlen csoda által.

1976 októberén ezt parancsolta az ÚR nekem: „ÉN SZOLGÁM, MONDJ LE AZ INDIÁBA TERVEZETT ÚTUZÁSODRÓL.“ Ez pedig kb. 48 órával azelőtt történt, mielőtt a repülő indult volna, a jegy ugyanis már a kezembe volt. Reggel 10 óra tájt és azután még egyszer fél tizenkettőkor nyomatékosan szólt az ÚR : „MONDD LE AZ INDIAI ÚTUZÁSODAT!“ Engedelmesen hallgattam, anélkül hogy tudjam, mi okból történt; az indiai testvéreknek táviratilag közöltem: „Trip to India cancelled! Letter follows!“ — „Indiába való utazásom meg lett szüntetve! Levél következik!“ Aztán amint a hírekből később megtudtam, pontosan az a repülőgép, amellyel nekem kellett volna repülni Bombayből - Madarászba, úgy mint nemrég a Concorde repülőgép Párizsban, közvetlen a felszállás után kigyulladt és a 96 utas közül senki nem maradt életben, hanem mindnyájan elégtek még a levegőben. Egy Német sajtószóvivő felhívta Kölnből a Misszió - Központot Krefeldben, hogy értesítést adjon a történtekről, ti. hogy az ő misszionáriusuk Ewald Frank ama 96 utassal együtt életét veszítette. A telefonhoz lettem szólítva és személyesen meg kellett őt győznöm afelől, hogy életben maradtam. Ő még biztosított afelől, hogy a nevem még rajta van az utasok névjegyzékén. Igen, hűséges az Isten!

Életmódom összehasonlítható volt a Jóbé -val, minden oldalról körülvéve, megoltalmazva és megtartva. Ám a próbáktól sem én sem a családom nem lett megkímélve. 1970 -ben ötödik gyerekünk, egy fáradságos műtét után halottan lett kivéve az anyaméhből, miután több napokon át, semmi életjelt nem adott. Szükség volt több vérátömlesztésre feleségem életben-maradására. A baba átmeneti állapota már feloszlásban volt, számunkra még azt sem engedték meg, hogy a gyereket megnézzük.

1980-ban egy Afrikai utazásom nyomán megbetegedtem malária tropikával (mocsárláz). Többször is hallottam amint az orvosprofesszor, aki bizonyára azt hitte eszméletlen állapotban vagyok, a vele együtt dolgozó orvoscsoportnak mondja: „Túl késő!“ A Krefeld városi kórház elhalálozási szobájába lettem szállítva és csak isteni csoda = beavatkozásának köszönhető, hogy még ma is életben vagyok. Ám éppen a halál küszöbén megajándékozott az ÚR a legcsodálatosabb átéléssel, azáltal hogy előre részesített az elragadtatás élményével: Testemből ki lettem véve és a fehérbe öltözött sokasággal együtt, miközben mind fiatalok voltunk, méltóságteljesen fel lettem emeltetve. Láttam a szent várost és a dicsőséget. Amint azután testemben újra magamhoz tértem, annyira csalódott voltam, hogy keserves sírásban törtem ki. Mert hiszen a szolgálat még nem lett befejezve. A legsúlyosabb próbákon át megértettem, hogy földi életem nem képez kivételt, hanem ugyanolyan mind bárki másé is. Hiszen a megkülönböztetés csak szellemi szinten számít és a gyülekezettel kapcsolatos, az elhívatással van összekötve.

A MISSZIÓ-KÖZPONT

1974 húsvétján sor került Isten háza felavatására, amely áldás-helyül szolgált ezreknek Európából és az egész világból, és mind a mai napig áldásul maradt. Nem egy katedrális, több hasonlatossága van a betlehemi istállóval mint egy szakrális kupola szerkezettel. Tekintettel a Jézus Krisztus elközeledett visszajövetelére, egy olyan lakóhelyre központosítottuk figyelmünket, amelynek benyomása nem az épület külsejében áll, hanem a benne imádkozó hívők belsejében, akik Isten templomát alkotják. Ők kell kedvesek legyenek az ÚR előtt amint írva áll: „Mert mi az élő Isten temploma vagyunk amiképp Isten megmondotta: Bennük fogok lakni és majd közöttük járok. Istenükké leszek s ők népemmé lesznek.“ (2Kor. 6,16).

A hetvenes évek közepén az ún. „végidő-hívők“ körében úgy az USA mint a Kanadai testvérek között, különösen ki lett emelve Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatosan az 1977 –es év. És újra hűséges volt az ÚR , aki kellő időben egy mennyből jövő utasítást adott, mert hiszen eljövetelének idejét vagy óráját senki sem tudhatja. Egy szép szeptemberi nap volt az

1975-ben, az alkonyat már beállt, én a prédikátor szobából jövet úton voltam egyenesen Isten háza nyugati oldala felé, amikor az ÚR parancsoló hangon, amely mindannyiszor fentről jobb felől jött, szólt hozzám. Már az első szó hallatára mély tisztelet fogott el és megálltam. A Szavak így hangzottak: „ÉN SZOLGÁM, MENJ ÁT A SZOMSZÉD – TELEKRE ÉS SZENTELD AZT FEL NEKEM, MIVELHOGY GONDOSKODNOTOK KELL SZÁLLÁSRÓL. SZÁMOS ORSZÁGOKBÓL FOGNAK JÖNNI AZ EMBEREK, AKIKET EL KELL MAJD SZÁLLÁSOLNI...“ Helyben megfordultam, átmentem a kiskapun, amely a mai bevásárló központhoz vezet, a magas kerítéssel elhatárolt szomszéd telekre, letérdeltem a bozótban — körülbelül ott, ahol most a 15. számú házhoz való bejárat áll — és felszenteltem azt az ÚR -nak. Nemsokára előállt az első épület a most már kb. tízezer négyzetméteren elterülő terepen.

Amikor az épület majdnem elkészült, mondja Paul Schmidt tv., miközben hozzám közeledik: „Frank tv. de hiszen ez a ház, még a látogatók felének sem lesz elég, annyian fognak jönni“. Ez a nyilatkozat annyira foglalkoztatott utána, hogy utóhatása volt. Csak néhány nappal később egy reggel amint felnyitottam a bibliát, szemeim a 2.Krónika 14,7 b –re estek, — az én bibliámban az első sor fent jobb oldalt — és ott ezt olvastam: „Azért építének **épületeket** és lőn jó előmenetelük.“ Újra és újra elolvastam letérdelve az Ige-szakaszt és feltűnt nekem, hogy nem egy épületről, hanem épületekről van írva többes számban. Most már bizonyos voltam benne: Az ÚR mondani akar nekem ezáltal valamit. Füleimmel nem hallottam hangos hangot, de szívemben egy halk hang nagyon érthetően megszólalt: **„Építs két egyforma házat!“** És így is történt, hogy hitben és nagyon sok közös önfeláldozással 1977 és 1978 –ban befejeztük az épületeket. A kilencvenes évek elején felépíthettük a nyomtatvány- és könyvkiadó épületet is. 300 személyt el tudunk szállásolni és az imaház alatti étteremben, 400 személyt el tudunk látni élelemmel. A misszió-mű kiterjeszkedését, szemmel láthatóan Isten áldása kísérte. Senki nem hallott soha afelől, hogy itt pénzt kérjünk; az elszállásolás, az élelemmel való ellátás éppolyan ingyenes mint az összes irodalom, és valamennyi audió és videokazetta, amelyeket éppúgy ingyenesen szétküldünk az egész világba.

Vizsgáljátok meg a szellemeket

Ám ez az áldott „paradicsomi“ állapot közérthető, hogy nem tetszett az ördögnek egyáltalán. Mint Jób esetében, meg lett engedve neki, egy páratlan szétrombolást előokozzon. Ám éppúgy mint akkor, Isten most is kettős módon, vissza fog szolgáltatni mindent (Jób 42,10-11; Jak. 5,7-11), erről sziklaszilárdan meg vagyunk győződve. Az Írásban található - előttünk ismert példákból feltűnik, hogy a sátán dühöngése mindig az Ige hordozói ellen irányultak. Pontosan az Ige szó-szoros értelmében: „Verd le a pásztort és elszélednek a juhok“. (Zak.13,7) és „mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a szárazzal?“ (Máté 23,34-39). A sátán, eme sötét világ uralkodója gyanánt, nem tudja elviselni az isteni befolyást. Az ellenség kezdettől fogva egy gyilkos, egy hazug egy szétromboló. Kaintól kezdve megpróbálja az ő magva által az isteni magot megsemmisíteni. Romboló munkáját elkezdi a házasságban élőkkel, a családban, majd tovább folytatja a gyülekezetben és Isten művével. De hiszen az egész alkotás sóhajtozik a bűneset óta (Róma 8,19-22), úgyhogy Isten végül-is mindent újjá kell teremtsen (Jel.21,5).

Ha pedig az ellenségnek nem sikerül a hús-testben a gyilkolást végrehajtani, úgy megteszi azáltal, hogy valaki tekintélyét rosszindulatúan károsítja, rágalmazás által és azáltal, hogy a testvérek egész agyafúrt vádlója- és ellensége gyanánt, fellép azzal, hogy „meg van írva…“ visszaélésszerűen, mint a mi URUNK esetében is (Máté 4,1-11). Olyan Igehelyeket alkalmaz, amelyeknek maga adja meg a magyarázatát. Egy tőle ihletett nyilatkozat, mint egy mérges injekció, halálos hatást gyakorolhat. „Nyitott sír a gégéjük, nyelvük csalárdságot szól, viperaméreg van ajkuk mögött… kiket a sátán megront“ így áll a Róma 3,13-18. Jakab apostol írja, hogy a nyelvet senki sem képes megfékezni. Ha a pokol tüze lángra gyújtja, halált okozó mérget fecskendez szét (3.fej.1-12). Megtesz mindent azzal a szántszándékkal, hogy annak szavahihetőségét szétrombolja, aki az Isten Igéjét szólja és hordozza, ellenségeskedést állítson fel és rontson. És mindig egy és ugyanaz történik: Mindazokat akik tekintetüket egy emberre szegezték, zavarba hozza az ellenség úgyannyira, hogy megzavarodnak és megbotránkoznak, amit később „alibi“ ürügy gyanánt átértelmeznek. Amikor az ÚR Jézus a Golgota felé vezetőútján, átmenve a Getsemáné kertjén, így szólt: „Ezen az éjszakán mindannyian megbotlotok bennem és tőrbe estek — megzavarodtok.“ (Máté 26,30). Ám mindazok akik az Igehirdetés és az Istentől igazolt szolgálat nyomán személyes összeköttetéshez és személyes kapcsolatba kerültek az ő Megváltójukkal, visszatalálnak egy szétszóródás után is és eligazodnak,

átlátják a sátán fondorlatait és nem vesznek részt az ő romboló munkájában.

Isten emberei esetében megismétlődik az, ami a paradicsomban lezajlott. A sátán az ő befolyása alá vette Évát, az pedig az ő Ádámát, akihez az ÚR - Isten személyesen szólt. Az ellenség mestere a hogy-annak. Mindig is azzal kezdi, amit Isten mondott és az azt követő érveivel, felsorakoztatásával, pontosan az ellenkezőjére fordítja a dolgokat. Evégett intéződött a szemrehányás Ádámnak: „Mert hallgattál az asszonyod hangjára…“ (1Móz.3,17). A még nem házasokkal megtörténhet az, ami Józseffel is, hogy felkéri őket egy nő— Sőt ez még „Potifár asszony“ is lehet az ő királynői tekintélyével és befolyásával—; „Cselekedj velem kívánságom szerint (Hálj velem)“, odáig hogy lehúzza róla a kiskabátját, következetesen kezében tartja az állítólagos bizonyítékot is és máris elterjesztheti a hazugságot: „De hiszen meg akart erőszakolni!“ (1.M´óz.39), s minden további magától összevág a csalóka képbe.

Már kezdettől fogva úgy volt, hogy Isten az Ő szolgái természetes életének lefolyásában, megengedett olyan dolgokat is, amelyeket nem tudunk felfogni (hova tenni). Mózes feleségül vett egy Kusitai asszonyt és mikor az ő nőtestvére, a prófétanő Miriám, azt vélve magában hogy igaza van és bíráskodhat, ill. kifogással illette az ügyet, azonnal poklossággal lett megbüntetve. Az ÚR Isten a kinyilatkoztatás sátora elé rendelte őt és Áront, hogy igazságot szolgáltasson (4.Móz.12). Az 5.Mózes 34,10 –ben a következőkről vagyunk értesítve: „És nem támadott többé Izráelben olyan próféta mint Mózes, akit ismert volna az ÚR színről – színre…“ Sámson, a fohászatra adott felelet, egy megígért, anyja méhétől Istennek szentelt férfiú, útnak indult Gázába a filiszteusokhoz és bement egy parázna asszonyhoz. És ezt azután cselekedte, miután az ÚR szelleme már munkálkodni kezdett benne (Bírák 13,16). Dávid nem elég, hogy paráznává lett, azután még gyilkos is lett, azáltal hogy elvette az Uriás feleségét és gondoskodott arról, hogy Uriás elessen a harcba (2.Sám.11). Ez visszatetszést keltetett az ÚR előtt. Ennek ellenére olvassuk a Zsoltárokat és ennek ellenére Dávid fia Jézus Krisztus. Nem kényszerítette senki a visszalépésre, nem lett kizárva sem az énekelők közül, sem a prédikálás nem lett eltiltva tőle. Vonatkozással az Ige hordozóira, maga az ÚR is csak egy rövid magyarázatot ad: „hogy mindnyájan istenek és a Magasságosnak fiai vagytok; mindamellett meghaltok, mint a közemberek…“ (Zsolt.82,6-7) és még ez is: „És ha az Írás

már isteneknek mondotta azon embereket, akikhez az Isten Szava szólott — és az Írás fel nem bontható…“ (Ján.10,35). Isten szolgái nincsenek kitéve a gyülekezet bírálati és ítéleti céltáblájának, hanem egyedül Isten megítélésének vannak alávetve. Evégett a komoly figyelmeztetés: „Ki vagy te, hogy másnak a szolgáján ítélkezel? A saját URA állítja talpra vagy ítéli el; mégpedig talpra fog állni, mert elég erős az ő URA, ti. hatalma van rá, tántoríthatatlanul megtartani őt.“ (Róma 14,4).

Ők is olyan emberek mint mindenki más — földi edények, ám isteni tartalommal (2.Kor.4,7). Ez az isteni tartalom pedig kezdettől fogva mostanig az Ige szubsztancia gyanánt bennük, hogy rajtuk keresztül mi mindnyájan az isteni természet részeseivé lehessünk. Valahányszor felléptek isten igazi szolgái, mindannyiszor meghasonlottak a szellemek: az emberek vagy elfogadták a szolgálatot vagy visszautasították azt. „Mert Isten a Krisztus jó illatává tett bennünket mind a megmenekülők, mind az elveszendők között, az utóbbiaknak olyan illattá, mely halálból halált támaszt, az előbbieknek pedig olyan illattá, mely életből életre kelt“ (2.Kor.2,15-16). Maga a mi URUNK -ról is meg van írva, hogy egyeseknek megszenteltetésül rendeltetett és botránkozás sziklájává lőn másoknak (Ézsaiás 8,14-15). Péter apostol ír a kiválasztott, értékes szegletkőről és azokról, akik bizalmukat Ő reá vetik, hogy nem fognak megszégyenülni. Aztán tovább folytatja és beszél az építőkről, akik az ő engedetlenségük nyomán ezt a követ elvetették, de amely szegletkővé lett. (1.Péter 2,1-8). „Egyeseknek elesésére, másoknak felemelésére lett meghatározva és az ellentmondás jeléül“ (Luk.2,34). Az álszent írástudók és farizeusok, lépten - nyomon gyötörték a mi URUNK -at, és az Ő születésére célozgatva becsmérlően ezt mondták: „Nem születtünk mi paráznaságból!“ (Ján.8,41). Ők tudatában kellett volna legyenek afelől, hogy a Megváltó nem egy asszonytól hanem egy szűzön keresztül kell megszülessen (Ézsaiás 7,14; Luk.1,27). Mindig a tiszta, vegyítetlen Ige, jöhet csak számításba. Mert amilyen bizonyos az, hogy az eredetileg ihletett Igében élet rejlik, annyira bizonyos az is, hogy a hamis ihletettség ámítást és halált hoz maga után.

A több mint 50 év eltelte alatt, 1949 –óta, amikor-is teljes üdvbizonyosságra jutottam, mindkettőt átéltem: a felépítést tökéletes isteni szeretetben és az ördögi gyűlölettől előokozott szétrombolást is. 1953 pünkösd napján, a Kaszeli hitkonferencián átéltem, amint több száz ember percek alatt megteltek Szent Szellemmel. A hallgatóság kelőközepéből, egyszerre

csak mennyei – fenséges dicshimnusz csendült fel más nyelveken, amely mind nagyobb körökben kiterjeszkedett és mind hangosabb lett, úgyhogy mindnyájan megteltek Szent Szellemmel, kellemes mennyei összhangban szóltak és énekeltek más nyelveken, amint a Szellem sugalmazta vala nékik, úgy mondták ki. A Krefeldi gyülekezetben sok éven át átélhettük, minemű áldás árad elő a szellemi adományok igazi gyakorlata nyomán, különösen a prófétálás adománya által. Ám azután sajnos azt is tapasztalnunk kellett, milyen szétromboló kihatása lehet, ugyanazon adományokkal való visszaéléséből. Még ha azon a véleményen is van valaki, hogy ezáltal Istennek szolgál, úgyszólván segíteni akar Istennek, mégis tapasztalatból meg lehet állapítani a következőket: Mindaz ami valóban Istentől származik, felépítésül szolgál és áldás kíséri. Ha pedig az adomány hordozója, önfejűségének szabad teret nyújt érvényesíteni akarván így önmagát, csalárd ihletettséggel, szétrombolással, kérlelhetetlenséggel és átokkal jár. „Az ő gyümölcseikről ismeritek majd fel őket". Adományok és az adományok hordozói félrevezethetnek, ám a gyümölcsök mindig-is egy és ugyanazon fa életéről tanúskodnak. Senki nem szedhet fügét egy tövisbokorról, legyen az a természeti alkotásban vagy szellemi téren, minden a maga sajátossága szerint öröklődik tovább.

Amidőn egy adományokat – működtető női személy, az ő saját kinyilatkoztatásainak és elvárásainak hamisságát maga előtt felfedve látta, noha saját maga meg volt győződve ezek hitelessége felől, mindent latba vetett, annak a szolgálatnak szétrombolására, amelyet ama bizonyos időpontig teljesen együtt-hordozóan alátámasztott 20 szerfelett megáldott éveken át. Egyedül Istennek köszönhetjük, hogy ez a támadás sikertelen maradt; Isten maga volt az, aki védelmezően fölöttem és a gyülekezet fölött tartotta az Ő kezeit. Úgy történt, mint a Simon Péter esetében: „Simon, Simon, lám a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban könyörögtem érted, hogy ki ne apadjon a hited…" (Luk.22,31-32).

Még meg sem kérdezhetjük, hogy miért is ad helyet a mi hűséges URUNK és Megváltónk az ellenség kérelmeinek, az Öveit megrostálni és hatalmat gyakorolni fölöttük. Ám a búza megrostálásakor csak a polyvát fújja el a szél — a csalfa tanítások- és ihletéseket—, a búza megmarad a szitában. Ugyanaz az ÚR , aki elárultatott és megfeszíttetett, harmadnapon győzedelmesen fel is támadott, és mi együtt Ő-vele. Számunkra lényegbevágóan egyszerűbb lenne, ha nem kellene felvegyük a harcot, a már az

Isten Igéje nincs tulajdonképpen legyőzött ellenséges hatalmasságokkal (Efézus 6,10-20; Kol.2,13-15). Ám hitünk beigazolódását csak a próba bizonyítja. Harc nélkül nincs győzelem, és győzelem nélkül nincs korona. A mi URUNK ugyanazon fejezetben élte át a hűtlenséget is, annak a részéről, aki addig egy asztalnál ült vele, Sőt egy tálból is evett és ivott vele (Máté 26). Mint egy közönséges bűnöző lett letartóztatva, és ennélfogva csak annyit mondott: „Ám ez a ti órátok, és a sötétség hatalmának leleplezésének órája!“ (Luk.22,47-53). Semmi további magyarázat. A Máté 26,54 –ben megadja a feleletet: „…hogyan teljesülnének be az írások, amelyek szerint a történetnek így kell bekövetkeznie?“ Branham tv. beszélt az ő prédikációiban arról, hogy az ez időre vonatkozó Ige is által kell menjen a megfeszítésen. Ez nem történhetett meg elméletileg, hanem gyakorlatilag meg kellett történjen az Ige hordozóival. Evégett a hűtlenség és a kiszolgáltatás, és lám újra este lőn (Ján.13,21-30). Az üdvtörténet utolsó szakasza is betű szerint beteljesedik, pontosan úgy mint kezdetben, egész biblikusan.

Ennélfogva lejádtszódhatnak a következő esethez még több hasonlók: Rev. Harry Hampel, akivel 1958 –ban megismerkedtem a Dállászban tartott konferencián, USA – Texász államban, beszámolt az év elején a következő megtörtént esetről: Egy szellemi adományokkal megáldott testvérnő, aki tagja volt a New Mexicói gyülekezet énekkarának, szerelmes lett a prédikátorban. Ám ez nem hagyta magát rávenni semmire. Visszautasítása miatt, annyira megsértődött, hogy dühbe gurulva, szavahihetően meggyőzte a gyülekezet véneit afelől, hogy a prédikátorral együtt bűnben élt. Mindenkivel el tudta hitetni a dolgot, úgyhogy a prédikátor fel lett mentve az ő tisztségéből, a gyülekezet pedig felbomlott. A prédikátor azonban nem hagyott fenn a prédikálással és nem-sok időre rá létrejött egy új gyülekezet. Több mint húsz év eltelte után, ti. 1999-ben rákbetegségben halálos ágyán feküdt az említett női személy. A lelkiismeret-furdalás annyira gyötörte, hogy magához hívatta a gyülekezet véneit és beismerte előttük, hogy az említett időben annyira lealázva érezte magát, hogy dühből elterjesztette az említett hazugságot a prédikátorról. Most az volt a szíve kívánsága, hogy imádkozzanak megbocsátásáért, mert így nem tud meghalni. De az nem jutott volna eszébe, hogy a prédikátort hívja (aki ellen tulajdonképpen vétkezett), hogy bocsánatot kérne tőle; aztán gyötrelmesen meghalt, és amennyire értékelni lehetett, bizonyára békesség nélkül Istennel.

Krisztus ítélőszéke előtt, hatályos lesz az amit Ő mondott: „…mert beszéded alapján leszel igazolva és beszéded alapján leszel elítélve is.“ (Máté 12,37). Ezt jól lesz megjegyeznünk magunknak egyszer s mindenkorra, hogy fékezzük le nyelvünket. Nem amit mások mondanak felőlünk, hanem amit mi mondunk mások felől, az mond ítéletet ellenünk. Ellenben ki tudja azt a kárt jóvá tenni, ami valamennyi félrevezetetteken esett, akik hittek a prédikátorról elterjesztett híreknek. A Zsid. 10. fejezetében, utalást találunk a szándékosan elkövetett bűnökre, amelyekért nincs többé megbocsájtás. Ugyancsak a Zsidókhoz írt levél 6. fejezetében áll az is, hogy az esőnem használ semmit azoknak, akik részesedtek a Szent Szellem ajándékaiban, termésük azonban tövis és bogáncs. Ez esetben az átélt élmények hasztalanul voltak, ezen nem változtat semmilyen vallásos érvek felsorolása sem semmit.

Az ellenség mindig talál olyan embereket magának, még ún. olyan hívőket is akik valamilyen adományok részesei lettek, akiket aztán befolyása alá vesz, akiknek fejük- és szájukban az Igét kiforgatja, különösen azoknál, akik előszeretettel ragaszkodnak a tőle bevezetett hagyományokés felfogásokhoz. De hiszen Isten nem rombol szét. Krisztus építi az Ő gyülekezetét! Ám nem ritka esetben össze vannak cserélve a szerepek, úgyhogy Isten össze van tévesztve az ördöggel. Isten határozottan nem gyakorol önrombolást az Ő saját testével — az Ő gyülekezetével. Pál apostol beszámol, Isten birodalmának azon munkásairól „…kik dicsőségen és gyalázaton át, rossz híren és jó híren keresztül, mintha tévelyítők volnánk pedig igazak vagyunk…“ (2.Kor.6,1-10) az ÚR -at szolgálták.

Isten prófétái-, apostolai- és szolgáinak természetfeletti befolyása, amit a sátán meg akar semmisíteni, nem önmaguktól származik. Hiszen mindannyiszor Isten volt az, aki a különös elhivatottság és szolgálata által, befolyást gyakorolt. Pál apostol még bilincsekben is tudatában volt annak, noha semmi rosszat nem követett el, hogy „bilincsekbe verve.“ (2.Tim.2,9) az Igét nem lehet bilincsekbe verni. Ugyanerről tanúskodhatunk mi is. A befolyás nem egy Isten emberéből indul ki, hanem Isten beszédében van, amelyet Ő tesz közhírré.

Egy új kezdet

A hasonlatosan 20 hátunk mögötti években, 1980 –óta, az 1979 –ben lezajló súlyos romboló támadás után, Isten egy új kezdetet ajándékozott, tovább-vezetve az Ő művét. Ezen szolgálata által, világszerte sok millió embert megajándékozott üdvösséggel a Krisztus Jézusban, és mindazok akik hívőkké lettek, a biblia alapján, az őskeresztények és apostolok mintaképe szerint, bemerítkeztek az ÚR Jézus Krisztus nevében. 1997 óta több mint 60 pünkösdi, karizmatikus összejövetelekben prédikáltam világszerte, úgyhogy ők sem mentegetőzhetnek egyszer. Némely országokban ismételten szólhattam televízió közvetítése által, több országokban élőnépekhez is. Isten a föld valamennyi részén ajtókat nyitott, a havonta tett utazásokhoz kegyelmet adott, a most több mint 120 országokban. Így a nyolcvanas és kilencvenes években, nemhogy csak számos értékes lelkek csatlakoztak az Ő gyülekezetéhez, hanem az Isten népének minden oldalról meg lett világítva az Ő üdvterve és üdvhatározata, valamint a bibliai próféciák beteljesedése, úgy amint a prófétikus Igében meg lett jövendölve ez utolsó időre vonatkozóan. Isten üzenete, a megjövendölt és kinyilatkoztatott Ige, „az utolsó időüzenet“ fogalom alatt, az egész világon terjesztve van, minden lehetséges módon. Szeretett testvéreink Alexis Barilier és Etienne Genton munkájukat is beleértve — a két testvér szintén átélte Branham testvért 1955 –ben, és kezdettől fogva közvetlen részük van ezen Igehirdetésben —, most 15 különbözőnyelveken nyomtatunk és ellátjuk az embereket bőrszín-, faj- és nemzeti megkülönböztetés nélkül.

Nem kellene elcsodálkoztasson az, hogy a 2000 évvel egyidejűleg több TV-állomásokról, szatelliten keresztül, lehetőséget kapunk az egész világot elérni, az Igehirdetéseket közvetlen adásokban kisugározni. Hiszen mindeneknek a vége, nagyon közel van, amint Péter apostol intően mondja (1Péter 4,7), evégett az utolsó hívás világszerte el kell hangozzon. És nem mondott-é meg a mi URUNK mindent jó előre a Máté 24, Márk 13 és Lukács 21 –ben, afelől amiknek meg kell történnie az Ő visszajövetele előtt? Nem-e rámutatott nekünk arra **„...mikor majd mindezeket beteljesülni látjátok, ismerjétek fel erről, hogy közel van Ő már a küszöbön áll“** (Máté 24,33)? Kétezer év eltelte alatt, sokan elolvasták már ezt az Igeverset. **Ám mi ahhoz a generációhoz tartozhatunk, akik mindent beteljesülve láthatnak szemeik előtt.** Az is bekövetkezett amit a mi URUNK a Luk. 21,24 –ben mondott, az Ő népére, Izráelre vonatkozóan: „Kard éle által hullanak el és az összes nemzetek közé fogságra viszik őket.

Jeruzsálemet a nemzetek fogják tapodni míg csak a nemzeteknek kiszabott időszakok el nem telnek.“ Kétezer év eltelte után, ti. 1948 óta Izráel újra egy állam. A béke-tárgyalásokban legfőképpen Jeruzsálemre őszpontosodik minden, ama városra amely már háromezer évvel ezelőtt Izráel fővárosa volt. A Zakariás 12,2-3 –ban, Jeruzsálem minden népnek nyomtatókövévé kell legyen. A vitatások főpontja a templom-hegy (hely), ez kiváltképpen az Ariel Sharon látogatásánál fogva 2000 szeptemberében mutatkozott meg. Mindent megtesznek, minden szinten, tárgyalásokat folytatnak, „autonómia“ itt, „önálló állam“ ott, hogy végül-is beteljesedjen az Írás: „…most béke és biztonság honol!“ (1Thess.5,1-3). Mindazonáltal ez csak egy látszólagos béke lesz, mert akkor beáll a pusztulás, a bibliai próféciák szó-szoros értelmében. A legutolsó fordulópont az lesz, hogy a Vatikán bekapcsolódik a tárgyalásokba legmagasabb tekintély gyanánt a földön, hogy létrejöhessen egy hétéves szerződés (Dán.9,27), amint már az Oszlói megállapodásokon ki lett alkudva.

Itt az időpont: a bibliai próféciák mindenütt a valóságba torkollanak, úgy az Izraellel mint kiválasztott néppel, valamint a nemzetekből kiválasztott gyülekezettel is. Az utolsó birodalom együttes konstellációja, az Európai Unióé, legyen az politikai, gazdasági vagy vallási szinten, megfelel az utolsó időre vonatkozó bibliai próféciáknak. Ehhez tartozik a globalizmus, minden területet magába foglalva, a tőke összetömörítésétől az egyesülési – stratégia minden szintjéig. Létrejön az „Egyesült Európa“ a római katolikus hegemónia alatt, pontosan úgy mint a Nagy Károly ideje alatt volt. Ebben azonban nem bocsátkozhatunk itt tüzetesebben bele. Tény az, hogy az időórája előrehaladottabb, mint némelyek vélik! A mi URUNK nyomatékosan szól az Öveihez: „Virrasszatok minden időben s könyörögjetek, hogy erőtök legyen majd rá, hogy kimenekedhessetek mindabból, aminek meg kell történnie, és az ember Fia előtt megállhassatok.“ (Luk.21,36).

Visszatekintés

Az 1960 –tól 1979 –ig tartó évek fázisa, különösen felépítési jellegű volt, összekötve az utolsó időre vonatkozó tanszerű Igehirdetésével. 1980 –ban bekövetkezett egy egész új kezdet, a kinyilatkoztatott Ige elterjesztése kiterjedt majdnem minden fennálló egyházakban és szabadegyházakban. Isten

egyszerűen úgy végezte, hogy mindenütt megbecsüléssel befogadnak. Nagy kiváltságot jelent számomra, hogy Isten megbízásából ennyi éven át munkálkodhatok. Isten gondoskodik arról, hogy az Ő igazi gyülekezetének az Ige ma is friss eledelként legyen felszolgálva. Hogy élhivatásom és küldetésemnél fogva, ma ugyanaz a felelősség hárul reám, mint annak idején Pálra, mindazok meg fogják érteni, akik fel tudják fogni Isten útját az Ő népével s járnak is azon. Aki tiszteletben tartja azt, amit Isten mond és végez, tudja azt is, hogy Isten adományai és a megbízatás visszavonhatatlan (Róma 11,29). Egyébként a többieknek mind, meg van engedve az ő saját útjaikon tovább menni. Megbízatás által feladattá válik az adomány.

Én hiszem azt, ami Branham testvérnek, időnk megígért prófétájának és üzenethozójának, 1933 június 11. oda lett kiáltva egy természetfölötti fényfelhőből, amit kb. 4000 ember szemmel kísért, egy bemerítkezésnél. „AMINT KI LETT KÜLDVE KERESZTELŐ JÁNOS, JÉZUS KRISZTUS ELSŐ ELJÖVETELE ELŐTT, AKKÉNT LESZ AZ ÜZENETTEL IS, AMELY NÉKED ADATOTT, TI. ELŐHÍRNÖKE LESZ JÉZUS KRISZTUS MÁSODIK VISSZAJÖVETELÉNEK“ Eme bejelentést ma szemeink előtt beteljesedve látjuk. Az üzenet átadója fel lett véve, az üzenet azonban megmaradt számunkra. Nem a sok különböző tanítás a parúzia (görögül parousia) felől, sem az ún. „hét mennydörgés“ kinyilatkoztatása stb., hanem a kinyilatkoztatott Ige az eredeti mag és csak ez marad érvényes Isten előtt, ez hirdettetik tiszta és igazi utolsó üzenet gyanánt. Az én szolgálatom Istentől úgy hozzá van illesztve a Branham testvér szolgálatához, mint semelyik más ezen a földön. Egyedül Isten kinyilatkoztatott Szava vállal kötelezettséget Isten valamennyi gyermekeire nézve utolsó üzenet gyanánt. Akinek van füle hallja mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!

Jobb megértés céljából hadd legyen még-egyszer megemlítve, hogy elhivatottságomnál fogva, egy kettes feladat lett reám bízva. Először: Isten Igéjét hirdetni, és másodszor: a szellemi eledelt kiosztani. És ezekben foglalatos vagyok: Abban a fényben hirdetem az Igét, amint ki lett nyilatkoztatva és bevonom abba mindazt, amivel Isten Branham testvért megajándékozta, azáltal hogy a bibliát és semmi más egyebet, a legtekintélyesebb instanciává érvényre juttatom. A Branham testvér előadásait nem prédikálom még egyszer, sem idézeteket nem szakítok ki azokból, hogy valami különleges tanításnak nyilvánítsam. Egyszerűen úgy hagyom őket amint vannak és mindazok akik hallják vagy olvassák, gazdagon el vannak látva és meg vannak áldva. Aki igaz az őszívében, mindent helyesen meg fog érteni — azt a szolgálatot is amellyel Isten maga bízott meg engem.

Ámde aki hamis az ő szellemében, mindent fonákul fog érteni. Ez egyszerűen a szellemi törvényszerűség. Ez mindenkit gondolkozóba kellene ejtsen, de különösen azon testvéreket, akik Branham testvér nyilatkozatait a biblia fölé állítják, és így kifordítják őket úgy a saját mint a mások rontására, saját üzenetüknek nyilvánítják, úgy amint Péter apostol már az ő idejében olyan emberekről írt, akik a Szent Írással és azzal amit Pál apostol hirdetett is ugyanazt tették (2.Péter 3,14-18).

Az Ige, mindazoknál termőföldbe esett, akik az egészséges tanításban megmaradtak és megmaradnak. Aki követője az önhatalmú értelmezéseknek és tanításoknak, amelyeknek megszerkesztése idézetekből áll, bibliailag azonban nem lehet megalapozni őket, kétszeresen meg vannak csalva. Mert csak aki Isten beszédében marad, az van valóban Istenben. „Akit az Isten küldött el, az az Isten beszédeit szólja“ (Ján.3,34). Ugyanez érvényes a tőle küldött szolgákra is. „Aki rátok hallgat, Énreám hallgat. Aki titeket elvet, Engem vet el. Aki pedig Engem vet el, azt veti el, aki elküldött Engem“ (Luk.10,16). A mi URUNK így szólt: **„Bizony, bizony azt mondom nektek, hogy aki valakit befogad, akit Én küldök, Engem fogad be, s aki Engem befogad, azt fogadja be, aki elküldött Engem“** (Ján.13,20). Ma is egy közvetlen küldetésről van szó: „Amint elküldött Engem az Atya, úgy küldelek el Én is titeket.“ (Ján.20,21). A szolgálatra való megbízatás megelőzi a küldetést, amint Branham testvér mondotta: „Senkinek nincs joga az emelvényen állni és prédikálni, hacsak nem kapott Mózeshez hasonlóan egy közvetlen megbízatást.“ Csak ez esetben odataláló az Igevers: „Mi azonban Istenből valók vagyunk; aki Istent ismeri az hallgat ránk; aki Istent nem ismeri nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az Igazság Szellemét és a tévelygésnek szellemét.“ (1.Ján.4,6).

Itt hálásan meg szeretném említeni azt is, hogy mindazok, akik 1980 óta a misszió központban dolgoznak, legyen az az irodában, az expedíciónál, a házmesteri szolgálatban stb., még ma is teljes hűséggel itt végzik szolgálatukat. Néktek is szeretett testvéreim és testvérnők Európában és az egész világon, akik az ÚR -ral jártok és szolgálatom folyamán 40, 30, 20, 10 vagy akármennyi idő óta, kellemes és kellemetlen időkben, hűséggel kísértetek, szívből köszönetet mondok. Az örökkévalóságot közösen fogjuk tölteni a mi szeretett URUNK -al. Imádságaitokban teljes hűséggel megemlékeztetek rólam és szolgálatomról. Azok, akik megadják az ÚR -nak, ami az ÚR -nak jár, az Ő ígéretei nyomán különösen meg vannak áldva. Tizedeit-

eket és áldozataitokat nem egy embernek adjátok, vagy egy egyesületnek, hanem az ÚR tárházába (Mal.3), hogy a szellemi eledel ki lehessen osztva. Ez is az isteni rendhez tartozik, amelyhez valamennyi igaz hívők hozzáilleszkednek. A misszió mű főterhét a három német nyelvű ország hordozza, Isten áldjon meg minden örömmel adakozót és az ő adakozásaikat bőségesen; Isten meg fogja jutalmazni mindazokat akik ezen a módon támogatják az Ő művét.

Valamennyi szolgáló testvéreknek is köszönetet mondok úgy Európába mint világszerte a jó együttműködésért. Bár adná meg az ÚR hamarosan, hogy a gyülekezet úgy álljon mint a kezdetben — tökéletesen helyreállítva, tökéletesen felfegyverkezve, hogy az isteni akarat beteljesedése után az utolsó ígéretig, mindent átéljen.

A világos és igaz Igehirdetést, követni fogja most, Isten világos és igaz működése. A Szent Szellem valóságos kitöltetése által, kiöntetett szívünkbe Isten szeretete (Róma 5,5), és ez pedig az Igazság iránti szeretet. Az első áhítatos szeretet által egészen eggyé lesz a menyasszony gyülekezet Krisztussal a fejjel, valamint egymás között is egy szív és egy lélek, bemerítve egy Szellemben egy testté (1.Kor.12). Csak tökéletes szeretet megy oda be, tudniillik az a szeretet amely fentről származik. Ő aki önmaga első és utolsó, az Alfa és az Ómega, aki megváltotta az Ő gyülekezetét és szilárdan megalapozta, Ő építi és tökéletesíteni is fogja azt, az Ő visszajövetelének napjára. A színe java valóban még ezután jön, tudniillik a kegyelem idő végén. Branham testvér látta már akkor, hogy az elragadtatás előtt, létrejön Istennek egy rövid, de hatalmas, természetfeletti működése, úgy amint az Írásban jó előre már be lett jelentve (Aggeus 2,5-9; Zsid.12,25-29 s.m.).

Hit által nyilvánosan tanúsíthatjuk a megfeszített és feltámadott ÚR véggyőzelmét a sátán minden hatalma fölött (Róma 16,20; Kol.2,13-15). Meglehet az, hogy közvetlen egy új, tudniillik az utolsó szakasz előtt állunk. Boldogok azok, akik mindvégig hűségesen járnak az ÚR útján. Közösen hisszük azt, amit az Írás mond: „Mert az Ő Szavát véghezviszi az ÚR a földön, mialatt az események lezajlását csapásról csapásra meghagyja.“ (Róma 9,28).

Bár elérnünk mindnyájan arra az állapotra, hogy Isten tetszése nyugodjék meg rajtunk, hogy szívből kikiálthassuk: Maranatha! Jövel URAM Jézus! „Azt mondja az, aki e dolgok mellett tanúskodik: Igen, hamar

eljövök! Ámen, Jövel URAM Jézus“ Az ÚR -nak, Jézusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal“ (Jel.22,20-21).

Ez év folyamára szívből kívánom számotokra Isten gazdag áldását. Bár bekapcsolódhatnánk mindnyájan az apostol szavával, hogy hittel várjuk: „Annak pedig, aki az Ő bennünk ható hatalma szerint mindannál amit kérünk vagy gondolunk sokkal- sokkal többet képes cselekedni, Őt illeti a dicsőség, a tisztesség a gyülekezetben és a Krisztus Jézusban, egész a korszakok korszakán túl, minden nemzedéken át.“ (Efézus 3,20- 21).

Isten megbízásából munkálkodva Frank testvér.

Egy összejövetel 2000 húsvétján. Ezzel kapcsolatosan 23 testvér és testvérnő bemerítkezett bibliailag az ÚR JÉZUS KRISZTUS nevében.